ZENGİNLERİN İKTİDARINA PAYDOS!

İŞÇİNİN KÖYLÜNÜN

Kendi iktidarı için T.İ.P. ne EVET

SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

ONBEŞ GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

SANDIK BAŞINA

CHP devrinde de, AP devrindede bizi insan yerine koymadılar. Bizleri insan yerine koymayan patronların, para babalarının sahip oldukları fabrikalar alın terimizin eseri. Oturdukları apartmanları, köşkleri bizim kardeşlerimiz yapıyor. Bindikleri arabalar bizim ellerimizden çıkıyor. Giydikleri güzel kumaşlar, kunduralar, hemen herşeyleri bizim eserimiz.

Evet. Bütün zenginlikleri meydana getiren biz leriz. Ama sahip olan onlar. Çünki şimdiye kadar meclislere hep patronları, beyzadeleri, yani bizim sırtımızdan zengin olanları veya onların adamlarını gönderdik. Ama artık buna paydos diyeceğiz.

İşçi ve köylülerin iktidarını kurmak için sandık başına gidelim. Oyumuzu kendi partimize verelim.

İŞLETMEYE KUL, TÜCCARA YEM OLDUĞUMUZ YETER.
KEMERLERİMİZİ DEĞİL, YUMRUKLARIMIZI SIKALIM.
MADENCİ 29 GÜN İŞLETMEYE ÇALIŞIR, BİR GÜNLÜK ÇALIŞMASININ DEĞERİNİ ALAMAZ.
BÜTÜN MALLARI YAPANLAR İŞÇİLER, ZENGİN OLANLAR BAŞKALARI
AMERİKA DOSTUMUZDUR DİYEN, TÜRK MİLLETİNİN DOSTU DEĞİLDİR.
ZENGİNLERİN KANUNLARI ÇIKTI, İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN KANUNLARI NERDE ?
HAYVANI BESLİYEN KÖYLÜ, ETİNİ YİYEN KİMLER ?
ÇALIŞMAK BİZDEN, YEMEK ONLARDAN.
EZİLEN, SÖMÜRÜLEN İŞÇİ, KÖYLÜ, YETER ARTIK.
BİRLEŞELİM GÜÇ OLALIM.
İŞÇİ VE KÖYLÜNÜN İKTİDARINI KURALIM.

İŞÇİLER

İŞÇİ VE KÖYLÜLERİN İKTİDARI

Bunüne kadar Halk Partisini, Demokrat Partiyi, Adalet Partisini birbir umutla denedik durduk. Bu zenginlerin partilerinden medet umduk. Umduk da ne bulduk?

Meclisten bizim menfaatımıza kanunlar çıkardılar mı?

Dertlerimize merhem oldular mı?

Verdikleri sözlerin bir tekini olsun tuttular mı?

Yine EZİLEN BİZİZ. SÖMÜRÜLEN BİZİZ.

Geçim sıkıntısı içinde kıvranan BİZ.

Aç kalmaktan, İşsiz kalmaktan korkan BİZ.

Arkadaşlar gözümüzü açalım, Bize senelerce oynanan oyunun farkına varalım.

Bizim vekilimiz bizim temsilcimiz diye karşımıza çıkan bu bir avuç zengini ve onların partilerini iyi tanıyalım. Bu gün iktidarda olanlar kimlerdir?

Binbir dümenle tekrar iktidara gelmek isteyenler kimlerdir?

Bunlar: FABRİKA SAHİPLERİ yani İŞVERENLER,
TOPRAK AĞALARI,
TÜCCARLAR,
TEFECİLER,
DOKTORLAR, AVUKATLAR VE DİĞER ZENGİNLERDİR.

BUNLAR BİZİM VEKİLİMİZ OLAMAZLAR. Haklarımızı kollıyamazlar, kollamazlar.

Çünkü, bunlar bizim sırtımızdan geçinenlerdir. Bizim emeğimizin hakkını yiyerek zenginleşenlerdir. BİZ ÇALIŞIRIZ, BUNLAR YERLER

Üstelik bu zenginler AMERİKA ile ortaklık kurup, bizim alınterimizin mahsullerini Amerikalı ile paylaşırlar. Memleketimizin zenginliklerini Amerikalıya peşkeş çekerler. Kendileri yetmiyormuş gibi bir de Amerikalıyı bizim başımıza, bu milletin başına bela ederler.

Arkadaşlar! Bizim vekilimiz diye oy verdiğimiz, medet umduğumuz zengin politikacıların ve onların partilerinin iç yüzü budur. Partilerinin listelerine bakalım. Hep bu zenginlerin, tüccarların, fabrikatörlerin isimleri.

ONLARA OY VERMİYELİM.

BİZ İŞÇİYİZ. BİZ KÖYLÜYÜZ. BİZ EMEKÇİYİZ

Emeğiyle yaşıyan 32 milyonuz

Biz kalabalığız. BİZ GÜÇLÜYÜZ. Yeter ki aldanmayalım. Hakiki temsilcilerimizi seçmesini bilelim. Milletin vekili yani bizim vekillerimiz bizim gibi kimseler olmalıdır. Yani:

İŞÇİ OLMALIDIR.
Köylü olmalıdır.
Emekçi olmalıdır.

Olmalıdır ki: İŞÇİ VE KÖYLÜLERİN İKTİDARI KURULSUN.

İşler istediğimiz gibi yürüsün.
İşçi ve köylülerin menfaatına kanunlar çıksın.
Emekçinin hakkı korunsun. Yüzümüz gülsün.

GRİZU

1 . Eylül. 1969 Perşembe günü. Saat: 8,50. Karadon Bölgesi, Karadon ocağında, Kuzey lağımında GRİZU. 13 ÖLÜ, 9 YARALI. Maden ocakları yine kan emdi. İşverenin ihmali yine işçileri şehit etti. İşletme gözünde işçinin değeri ne ki?

İşveren müessese bütün ikazlara rağmen iş emniyeti nizamnamesine uymuyor. Tedbirini almıyor. Nefesliği olmıyan bir lağım sürülüyor. Burayı havalandırmak için büyük pervaneler lazım. Basılan hava ile oradaki grizunun yüzdesini düşürüp, toplanmasını ve toplanmasını önlemek lazım. Fakat buraya yeteri kadar pervane kurulmuyor. Bir kaç gün önce grizu olduğu haber verildiği, hatta bölge müdürü bizzat tespit ettiği halde gerekli tedbir alınmıyor. Olay günü emniyetciler, ocağı muayene etmeden işçileri ocağa salıyor. Onları bile bile ölüme gönderiyor. Grizu yükselirken onlar yan gelip yatıyor. Ve sonunda ÖLÜM.

İşte patronların, kodamanların gözünde işçinin değeri bu kadar.

Erdemir İşçileri

ÇELİK ÜRETEN İŞÇİ ARKADAŞLAR

Ereğli de bir mücadele veriyorsunuz. Hem de iyi, hem de azimli bir mücadele veriyorsunuz. Bu mücadeleniz yerli ve yabancı patronlara karşıdır. Onların iktidarına karşıdır.

Hem emeğinizin karşılığı verilmiyor, hem de bu yolda giriştiğiniz mücadeleniz baltalanıyor. Grevleriniz erteleniyor. Sebep: TÜRKİYENİN MİLLİ GÜVENLİĞİ BOZULUR. Sanki savaştayız. Sanki cephede ordularımız var.

Evet grev yaparsanız bir güvenlik bozuluyor.

(Devamı 3 ncü sahifede)

GRİZUDA ÖLEN İŞÇİLERİN İSİMLERİ

1 - Kadri Alagöz
2 - Sabahattin Ayyıldız
3 - Ali İnce
4 - Fahri Birinci
5 - Murat Akan
6 - Hasan Yeniş
7 - Bilal Çuhadar
8 - Turan Yılmaz
9 - Hüseyin Öztürk
10 - Rıza Göktaş
11 - Necmi Göktürk
12 - Cemil Açıkgöz

İŞ EMNİYETİ YOK
EMEĞİNİN KARŞILIĞINI ALMAK YO
ÖLÜM PAHASINA ÇALIŞANLAR,
YOKSUL,
SIRTÜSTÜ YATANLAR ZENGİN,
YETER ARTIK...

KÖYLÜLER

KÖYLÜLER

Bütün yurtta 30 milyonuz. Köylerde yaşarız: Elektriksiz, susuz, yolsuz, doktorsuz, ebesiz, okulsuz, öğretmensiz, parasız. Bu eksikliklerimizin giderilmesini isteriz.

Kimden? - Köylüyü adam yerine koymayan şehirlerdeki zenginlerden. Bizi soyup, soğana çevirenlerden. - Olurmu be arkadaş? İşmi yaptığımız yani?

- Bir kendi hayatımıza bakalım, birde zeng'n lerin. Köylü olarak toprakta çalışırız. Ekeriz, biçeriz, öğütürüz, satarız. Kazancımız ve hayatımız meydanda. Şehirdeki, kasabadaki, Tüccara, esnafa, bankaya, müdüre kul ve yem oluruz.

Zenginler toprakta çalışmaz. Koltuklarda yan gelir yatar. Bizim ürettiklerimizle milyonları vurur. Lüks içinde yaşar.

Köylünün sırtından kazanan zengin hiç mecliste köylü menfaatine iş görür mü?

Kendisinden medet umduğun zenginler neler yapar bak;

- Vergi kaçırır,

- Karaborsacılık yapar,

- Devlet dairelerinde torpille iş görür,

- Bankalardan bol, bol kredi alır,

- Mevsimine göre, köşklerde, apartmanlarda lüks içinde yaşar.

Düşün bir kere, sen hangi birini yapabilirsin? Zenginler tarafından yapılan bütün bunlar Köylünün menfaatine uygun düşmeyen şeylerdir. Bütün bunlar yapıldığı içinde köylünün derdi, sıkıntısı bitmez.

Fakat sen yine tutup bunları yapanları, oyunla meclise sokuyorsun. Üretiklerini, meydana getirdiğin zenginlikleri yesinler diye, soysunlar diye. Yeter de be arkadaş. Sonra da bekliyorsun; yol, okul yapılacak diye. Su, elektrik, doktor, ebe gelecek diye. Pahalılık kalkıp, ucuzluk gelecek diye. İşsizlik kalkacak diye. Sen zenginleri meclise doldurursan olur mu bunlar?

Artık, köylünün sırtına basan zengin beyler itibar görmeyecek meclislerde.

Köylüler, işçilerle bir lik mecliste söz sahibi olacaklar.

Erdemir İşçileri

BAŞTARAFI 2. DE

Mesela MANNESMANIN kar güvenliği bozuluyor. Mesela ARÇELEĞİN, ANADOLUN, OTOSANIN ve bilcümle montaj sanayinin kar güvenliği bozuluyor. Bütün demir ticareti yapan tüccarların kar güvenliği bozuluyor.

İşte bozulan bu kar güvenliklerinin adı Milli Güvenlik oluyor. Yani kısaçası patronların karını bir müddet aksatmak Milli güvenliği bozmak oluyor.

İşverenler istediklerini yaparlar. İşçiyi istedikleri gibi kullanırlar. İşçiler yüksek fırınlarda, madenlerde ölür. Ölüm pahasına çalışır. Yine de emeğinin tam karşılığını alamaz. Bütün bunlar milli güvenliğe aykırı olmaz. Ama işçi hakkını arayınca, grev yapınca hemen milli güvenlik bozulmuş olur.

Milli güvenlik sadece patronların, işverenlerin güvenliğimidir? İşçiler bu memleketin insanı değil midirler? Onların güvenliği milli güvenlik değil mi? Önce bunu anlıyalım.

Fakat bütün bu engellemeler boşunadır. Uyanan, tam bir birlik halinde olan, güçlü olan ERDEMİR İŞÇİLERİ MUTLAKA HAKLARINI ALACAKLARDIR.

Orman Köylüleri

Orman bölgesinde yaşarsın. Toprağın sana yetmez. Verimli ormanlara sahipsin. Orman İşletmesi doğru dürüst iş vermez. Kesim ve çekim için çok emek sarfedersin. Ücretin azdır. Her an ölüm tehlikesi ile çalışır sın. İş emniyetin olmadığı gibi. Sigortan da yoktur. Orman da çalışarak Orman ürünlerini sen yaratırsın. İşletme, senin yarattıklarını müteahhitlere, kereste tüccarlarına peşkeş çeker. Onlar zengin olur, sen, kasaba tüccarına borçtan boyun eğer sin.

Zenginlerin seni düşünmediklerini şurdan anla:

SİGORTAN YOKTUR

EMEKLİLİK HAKKIN YOKTUR.

İŞ KANUNU İÇİNE BİLE ALINMAZSIN.

BANKA KREDİLERİ SANA DEĞİL ZENGİNLERE VERİLİR

DEVLET KAPILARINDA HANGİ İŞİN ZAMANINDA YAPILMIŞTIR.

Orman işletmesi kesim için sana araç vermez. Borçlanırsın sen alırsın. Çekim için öküzünü, mandanı kullanırsın. Bütün sorumluluğu sana ait. Samanı bile ucuz alamazsın. Orman işletmesine boyun eymesen, işsizlik çıkıyor karşına, İş bulmak rüşvete bağlı.

NEDİR KURTULUŞ YOLU]

Bunun tek kurtuluş yolu var. Türkiye İşçi Partisi saflarında toplan. Siyasi iktidarı kendin eline geçir. Geçir ki ormandan elde edilen tomrukları işleyecek fabrikalara sahip olasın. Türkiye İşçi Partisine verecek olduğun oy sana bunu temin etsin. Soygundan, sömürüden kurtarsın.

Yarınlar İşçinin ve Köylünündür.

Bir Orman işçisi daha Tomruk altında kalarak can verdi

Kozçağız Üzbaşı köyünde Aktaş ormanları vardır. Köylüler burada ağaç kesimi ve çekimi yaparlar. Sigortasızdırlar ve karın tokluğuna çalışırlar. Kazaya karşı iş emniyeti olmadığı gibi, Kazalanıp can verincede geride kalan çoluk çocuk aç kalır. Yarının güveni yoktur.

Bu ormanda tomruk işçisi olarak çalışan Şaban Kızılkıran bu ay için de meydana gelen kazada Tomruk altında can verdi. Geride karısıyla birlikte iki çocuk bıraktı.

Kim bakacak onlara şimdi?

Bir süre önce, böyle bir orman kazası sonucu, Ulus orman köylüleri yaptıkları mitingle seslerini duyurmuşlardı.

Artık, köylüler, birleserek güç olma, söz sahibi olma yollarını biliyorlar, bilecekler.

«Kimse, yaşına, gücüne ve cinsiyetine uygun olmayan işte çalıştırılamaz. Çocuklar, gençler ve kadınlar çalışma şartları bakımından özel olarak korunur.»

TİP. ADAYLARI

HÜSAMETİN GÜVEN (Maden işçisi) :

K'limli/Gelik/ Karadon ocaklarında 28 sene çalışmıştır. Karadon da çalışırken prim dağıtımına itiraz etmesi yüzünden 1967 yılında ocaktan alınıp, merkeze sürülmüştür İşletmenin yaptığı bütün haksızlıklara karşı mücadelesine devam etmiştir. 1968 yılı ikinci ayında yapılan grev bahane edilerek 4/4/1968 tarihinde tazminatsız olarak işine son verilmiştir. T.İ.P. Zonguldak İl Teşkilâtı Kuruçularından olup, evli ve 4 çocuk babasıdır.

YAVUZ ÜNAL (Elektrik içşisi :

Karadon Bölgesinde senelerce elektrikçilik yapmıştır. Buradan Türkiye Maden İşçileri Sendikasının sekreterliğine seçilmiştir. Fakat sonra bu sendikanın gidişini beğenmiyerek, sendikadan istifa etmiştir. İşletmeden tekrar eski şini istemiş fakat, sömürücüye ve haksızlıklara karşı çıkan bir işçi olduğu için eski işine alınmamışıtır. Halen İstanbul'da işçi olarak çalışmaktadır.

İBRAHİM ERSOY (Öğretmen) :

Türkiyenin birçok köyünde öğretmenlik . Köylünün işçinin dertleriyle yakından ilgilenmiş ve bu sebepten, devamlı sürgünlere yollanmıştır. Zonguldakda da mücadelesine devam eden İbrahim hoca iki ay önce tekrar Adıyaman'a sürülmüştür. Fakat o hak bildiği yoldan dönmeyecektir.

NAİL SEVERGE (Dişçi) :

1948 ile 1962 yılları arasında Zonguldakda dişçilik yapmıştır. İşçi ve köylüden yana mücadeleye kendini adamış bir arkadaşımızdır.

MUHİTTİN KURT (İşçi) :

Halen Zonguldak merkez atelyesinde freze işçisi olarak çalışmaktadır. İşçiye ancak yine işçiden fayda geleceğine inanmıştır. İşçi ve köylünün iktidara gelmesi için mücadeleye atılmış ve bir işçi olarak meclise girmek için kendi partisi içinde yer almıştır.

OSMAN ASLANBAY (İşçi) :

Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalarında işçi olarak çalışmaktadır. Sanayi işçisi olarak soygun ve sömürü düzenini yakından tanımış, buna karşı mücade için kendi partisi içinde yerini almıştır. Ve diğer işçi ve köylü arkadaşlarıyla birlikte omuz omuza, zengin sınıfların iktidarına son vermeğe çalışmaktadır.

CEMİL DOĞRU (İşçi) :

Uzun yıllar inşaat işçiliği yapmıştır. Halen Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalarında kazancı ustası olarak çalışmaktadır. Türkiyenin gavurların ve onların ortakları patronların pençesinden kurtulması için T İ P saflarına katılmış olup mücadelesine yılmadan devam etmektedir.

YUSUF BAŞTOPÇU (İşçi) :

Ancak zenginleri daha zengin eden, işçi ve köylüleri sömüren bu düzene karşı mücadele etmek için T.İ.P. saflarına katılmış ve bu yola kendini adamıştır.

CEMAL KARA (Marangoz) :

Her işçi ve köylü gibi kendi öz partisini bulmuş ve onun için de mücadeleye atılmıştır.

PARTİLER :

İşçi ve köylüleri Yıllarca Soyanlar Emekçilerin Temsilcileri Olamazlar

İşçi Bölgesi Zonguldakda AP, CHP ve diğer partilerin listelerinde tek bir işçi aday yok

Arkadaş, zenginlerin partileri ve onların adayları seni temsil edeceklerini iddia ediyorlar. Şunu yapacağız, bunu yapacağız diye vaadlerde bulunuyorlar. Biliyorsunuzki bunlar işçi ve köylü sınıfından değildirler. Kendileri zengin sınıfların adamıdır. Onların partisinden aday olmuştur. Seçilirse elbet senin değil, zenginlerin menfaatine çalışacaktır.

Bakalım zenginlerin partilerine, adayları kimler? Tüccar, avukat, mühendis, yüksek memur ve diğer kodomanlar. Bunlar mı seni temsil edecekler? Bunlar ancak senin sırtından geçinmesini bilirler. Senin menfatına, işçinin ve köylünün menfaatına kanun çıkarmazlar.

Bugüne kadar çıkardılar mı? Bunlar bir seçilseler bir daha bu memlekete uğramazlar. Uğrasalar bile kulüplerde içmek için, eğlenmek için uğrarlar.

Senin partin, İŞÇİ VE KÖYLÜNÜN KENDİ ÖZ PARTİSİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİDİR. Bu partinin milletvekili adayları, işçi ve köylünün bağrından çıkmış emekçilerdir. T İ P. listesinde 6 tane işçi aday vardır. Öteki partileri topunda bir tane yoktur.

Arkadaş ! Unutma ki Türkiye İşçi Partisinden aday olan işçiler, yıllarca maden ocaklarında çalışmış, diğer işlerde çalışmışlardır. İşçinin dertlerini sıkıntılarını beraberce çekmiş ve halen de çekmekte olan arkadaşlarındır. Türkiye İşçi Partisine işçi ve köylülerin vereceği her oy, bu soygun ve sömürü düzenine, onların adamlarına bir şamar olacaktır. Bunu unutma!

Sahibi	: HÜSAMETTİN GÜVEN
Sorumlu Müdür	: Sabri Eryılmaz
Abone Yıllık İşçi	: 5 TL.
İşçi olmayan	: 10 TL.
Adres : P. K. 27	Zonguldak
Sayı	: 23
Fiatı	: 25 Kuruş
Dizgi ve Baskı	: Bingöl Matbaası
Son Baskı Tarihi	: 25. Eylül. 1969